

Bijbelcommentaar op Job; blz. 171-174

Bijbelcommentaar

door E.G.White

Page 1139-1140; blz. 171

Job

Hoofdstuk 1

Vers 1 Mozes Schreef het Boek Job. – De lange jaren van eenzaamheid in de woestijn waren geen verloren jaren. Niet alleen kreeg Mozes een voorbereiding voor het grote werk dat hem wachtte - in deze tijd schreef hij, onder inspiratie van de Heilige Geest, het boek Genesis en tevens het boek Job, dat met de grootste belangstelling tot het einde toe door het volk van God gelezen zou worden (ST 19 febr. 1880).

Vers 5 Job als een Getrouw Priester. – Het zou goed zijn voor ouders om van de man uit Uz een les van standvastigheid en toewijding te leren. Job verwaarloosde zijn plichten tegenover hen die niet tot zijn huishouden behoorden niet; hij was welwillend, vriendelijk, hij dacht aan de belangen van anderen, en ter-

Page 1140-1141; blz. 172

zelfder tijd werkte hij ernstig voor het heil van zijn eigen gezin. Bij de festiviteiten van zijn zonen en dochters beefde hij, uit vrees dat zijn kinderen God zouden mishagen. Als een getrouw priester van het gezin offerde hij offeranden voor ieder persoonlijk. Hij kende de aanstootgevende aard van de zonde; de gedachte dat zijn kinderen Gods aanspraken konden vergeten, bracht hem als hun voorspraak tot God (R&H 30 aug. 1881).

Hoofdstuk 4

Vers 7-9 (Hoofdstuk 38:1,2). Rampen Geen Aanwijzing van Zonden. – Het is voor mensen heel natuurlijk om te menen dat grote rampen een duidelijke aanwijzing zijn van grove misdaden en enorme zonden; maar mensen maken vaak een vergissing als ze op deze wijze het karakter afmeten. We leven niet in een tijd van vergeldend oordeel. Goed en kwaad zijn vermengd, en allen worden door rampen getroffen. Soms overschrijden mensen de grens van Gods beschermende zorg en dan oefent satan zijn macht over hen uit terwijl God niet tussenbeide komt.

Job werd zwaar beproefd en zijn vrienden probeerden hem te doen erkennen, dat zijn lijden het gevolg was van de zonde, waardoor hij zich onder Gods vonnis bevond. Zij stelden zijn geval voor als dat van een groot zondaar, maar de Heere bestrafte hen omdat ze zijn getrouwe dienstknecht veroordeelden (MS 56, 1894).

Vers 9 Jobs Vrienden Stelden God Onjuist voor. – Er is boosheid in onze wereld, maar niet alle lijden is het gevolg van een verkeerde handelwijze. Job wordt ons duidelijk getoond als een man die onder Gods toelating door satan werd verzocht. De vijand ontnam hem alles wat hij bezat; zijn gezinsbanden werden verbroken; zijn kinderen werden hem ontnomen. Een tijdlang was zijn lichaam bedekt met afschrikwekkende zweren, en hij leed erg. Zijn vrienden kwamen om hem te troosten,

Bijbelcommentaar op Job; blz. 171-174

maar ze trachtten hem te doen beseffen dat hij door een zondige leefwijze verantwoordelijk was voor zijn beproevingen. Hij verdedigde zich echter en loochende de aanklacht met de woorden: *“Gij zijt armzalige vertroosters”* (16:2). Doordat ze probeerden hem ertoe te brengen zich schuldig te zien in Gods oog, zodat hij Gods straf verdiende, legden zij een zware beproeving op zijn schouders en stelden God in een verkeerd daglicht; maar Job week niet van zijn trouw en God beloonde Zijn getrouwe dienstknecht (MS 22, 1898).

Hoofdstuk 38

God Stelt Vragen Waarop Geleerden Geen Antwoord Weten. – De grootste intellectuelen kunnen de verborgen-

Page 1141; blz. 173

heden van God, zoals deze in de natuur geopenbaard worden, niet verstaan. De Goddelijke inspiratie stelt heel wat vragen, waarop de grootste geleerde geen antwoord kan geven. Deze vragen zijn niet gesteld met de gedachte, dat we er een antwoord op zouden weten, maar om onze aandacht te vestigen op de diepe verborgenheden van God en de mensen te doen beseffen, dat hun wijsheid beperkt is; dat in de gewone dingen van het dagelijks leven verborgenheden zijn, die het bevattingsvermogen van sterfelijke mensen te boven gaan; dat Gods oordelen en bedoelingen niet zijn na te gaan en dat zijn wijsheid onnaspeurlijk is. Als Hij Zich aan de mensen openbaart, doet Hij dat door Zich te hullen in een dichte wolk van geheimenissen.

Gods bedoeling is om meer van Zich te verbergen dan Hij aan de mensen bekend maakt. Als de mensen ten volle Gods wegen en werken konden begrijpen, zouden ze niet geloven dat Hij de Oneindige is. De mens kan Hem niet doorgronden in Zijn wijsheid, redeneringen en doelstellingen. *“Zijn wegen zijn onnaspeurlijk”* (Romeinen 11:33). Zijn liefde is nooit te verklaren op grond van natuurlijke beginselen. Als dit mogelijk zou zijn, zouden we niet het gevoel hebben dat we Hem de belangen van ons leven konden toevertrouwen. Twijfelaars weigeren te geloven, omdat ze met hun beperkt verstand niet de oneindige macht, waardoor God Zich aan de mensen openbaart, kunnen begrijpen. Zelfs de werking van het menselijk lichaam is niet ten volle duidelijk; het brengt geheimen naar voren, die de grootste intellectuelen voor een raadsel plaatsen.

Toch zullen de mensen twijfelen aan het bestaan van God, omdat de menselijke wetenschap in haar onderzoekingen de wegen en werken van de Schepper niet kan verklaren en ze schrijven aan de natuur een oneindige macht toe. Gods bestaan, Zijn karakter, Zijn Wet, zijn feiten die alle redeneringen van mensen met het grootste intellect niet kunnen tegenspreken. Ze loochenen Gods aanspraken en veronachtzamen de belangen van hun ziel, omdat ze Zijn wegen en werken niet kunnen begrijpen. Toch tracht God altijd weer sterfelijke mensen te onderrichten, opdat ze geloof in Hem zullen oefenen en zich volledig aan Zijn handen toevertrouwen. Elke regendruppel of sneeuwvlok, elk grassprietje, elk blad, elke bloem en struik getuigt van God. Deze kleine dingen, die zo gewoon zijn om ons heen, onderwijzen de les, dat niets ontgaat aan de opmerkzaamheid van de oneindige God, dat niets te onbetekenend is voor Zijn aandacht (GCB 18 febr. 1897).

Bijbelcommentaar op Job; blz. 171-174

Vers 1,2 Zie EGW over hoofdstuk 4:7-9

Vers 11 **De Kracht Die de Golven Beheerst, Kan de Opstand in Bedwang Houden.** – Niets kan gebeuren in onverschillig welk deel van het universum zonder dat Hij, Die alomtegenwoordig is, dit weet. Onze Maker kent elk voorval uit het menselijk leven. Terwijl satan er steeds op uit is om kwaad te bedenken, doet

Page 1141-1142; blz. 174

God dit teniet, zodat het zijn gehoorzame, vertrouwende kinderen geen kwaad doet. Dezelfde Kracht, Die de luidruchtige golven van de oceaan in toom kan houden, kan ook alle opstand en misdaad in bedwang houden. God zegt zowel tot de één als tot de ander: "Tot zover en niet verder."

Hoeveel lessen van nederigheid en geloof kunnen we niet leren, als we Gods handelwijze met zijn schepselen nagaan! De Heere kan maar weinig voor de mensenkinderen doen, omdat ze zo vol trots en ijdele eer zijn. Ze verhogen zichzelf, gaan prat op hun eigen kracht, kennis en wijsheid. Voor God is het noodzakelijk hun hoop teleur te stellen en hun plannen te doorkruisen, opdat ze leren alleen op Hem te vertrouwen. Al onze kracht komt van God; we kunnen onafhankelijk van de kracht die Hij ons heeft gegeven, niets doen. Waar is de man, de vrouw of het kind, dat niet door God ondersteund wordt? Waar is de eenzame plaats, die God niet vult? Waar is het gebrek, waarin God niet kan voorzien?.... Het is Zijn wens dat wij Hem tot onze Beschermer en Gids maken in alle plichten en zaken van het leven (ST 14 juli 1881).

Hoofdstuk 42

Vers 10 **Bidden Voor Hen die Ons Pijn Doen.** – Laten wij er naar streven in het licht te wandelen zoals Christus in het licht is. De Heere wendde de gevangenschap van Job toen hij bad, niet alleen voor zichzelf, maar voor hen die hem tegenstonden. Toen hij het ernstige verlangen koesterde dat zij, die tegen hem hadden gezondigd, geholpen zouden worden, werd hijzelf geholpen. Laten we niet alleen voor onszelf bidden, maar ook voor hen, die ons pijn hebben gedaan en die ons nog steeds pijn doen. Bid, bid vooral in uw geest. Laat de Heere niet met rust, want Zijn oren staan open voor het oprechte, aandringende gebed, als de ziel zich voor Hem verootmoedigt (Brief 88, 1906).